

fundet Sted i Udvalget, i et og alt den Opfattelse, jeg har gjort gældende herom tidligere, baade med Hensyn til Laanets Størrelse og med Hensyn til Tilvejebringelsen, og jeg kan ikke komme til paa noget Punkt at se disse Ting i et andet Lys, men jeg anser det for unyttigt at komme tilbage hertil og skal heller ikke gøre det, medmindre jeg fra anden Side faar Anledning dertil.

Ved første Behandling af Statslaansloven og ved første Behandling af Finansloven drøftede vi ogsaa Spørgsmaalet om Kreditbeviserne. Det er jo et Forhold, som det er os alle klart ikke kan løses ved denne Lov. Men det faldt ganske naturligt at drage det ind under Drøftelsen, og det har under Forhandlingen i Udvalget vist sig, saaledes som man ogsaa kunde skønne efter den højtærede Finansministers Udtalelser her i Tinget, at han er utilbøjelig til at foranledige en Ændring af den vedtagne Lov om Kreditbeviser, saaledes at Renten blev nedsat. Jeg har ikke følt mig overbevist ved de Betragtninger, den højtærede Minister i Udvalget har anført for dette Standpunkt, saa lidt som ved de Betragtninger, han her har fremført. Jeg mener vedblivende, efter at det nu har vist sig, med hvor stor Lethed Kreditbeviserne optages, ja, man kan sige, hvilken ligefrem Kamp der har været om dem, kunde de følgende Emissioner af Kreditbeviser ske til en lavere Rente, og at disse Beviser dog let vilde gaa ind i Omsætningen. Den højtærede Finansminister har været af en anden Anskuelse, men da man fra ingen Side har tænkt sig at knytte Bestemmelser vedrørende dette Forhold til denne Lov, skal jeg for Tiden ogsaa lade dette ligge.

Det fremgaar tydeligt af de Udtalelser, jeg tidligere er fremkommet med i denne Sal, at jeg mener, man ikke paa nærværende Tidspunkt bør gøre Spørgsmaalet om en anden Tilvejebringelsesmaade for Laanet og de dermed sammenhørende Ting til Betingelse for Lovforslagets Vedtagelse. Hvad der er sket, er sket paa Finansministerens Ansvar. Det maa jo indrømmes, at Rigsdagen altid staar i en ikke ringe Grad bundet ved de forberedende Dispositioner,

en Finansminister i saa Henseende træffer. Naar Situationen ligger saaledes, at det er givet, at man skal have et Laan, og Finansministeren har truffet dertil sigtende foreløbige Aftaler, vil Rigsdagen i Virkeligheden kun have at sige Ja eller Nej. Ændringer lader sig ikke tilvejebringe paa samme Maade som i andre af Regeringen fremsatte Lovforslag. Man kan slutte sig til den af Finansministeren truffede Aftale, eller man kan lade være at gøre det, men det maa forudsættes, saaledes som det ogsaa har vist sig under Udvalgsbehandlingen, at Finansministeren holder sig til den truffede Aftale, kræver et Ja eller Nej og ikke er villig til at aabne nye Forhandlinger, sigtende til en anden Tilvejebringelsesmaade for Laanet.

Vi har da ikke fundet, at der, som Forholdene laa, var Grund til at nægte Lovforslaget vor Tilslutning. Kun har vi maattet fastholde vor Hovedbetragtning, at der maatte gives et Tilsagn fra Regeringen om Tilvejebringelse af Dækning for Renter og Afdrag af det optagne Laan. Herom er det da, Forhandlingen i Udvalget hovedsagelig har drejet sig, og disse Forhandlinger er resulteret i et Tilsagn fra Finansministeren, som er drøftet i dets Ordlyd og godkendt saavel af ham som af Udvalget. Det lyder saaledes: „Finansministeren har givet Tilsagn om, at han inden Udløbet af indeværende Rigsdagsamling vil fremsætte Forslag om en saadan forøget Indtægt, som efter den finansielle Tilstand skønnes fornøden; bl. a. ogsaa under Hensyn til Dækningen af Udgiften til Afdrag og Forrentning af det optagne Statslaan.“ Vi har ikke krævet at faa denne Dækning tilvejebragt ved, at der straks fremlagdes et Lovforslag om ekstraordinær Beskatning. Heller ikke har vi krævet, at denne Statslaanslovs Vedtagelse blev gjort afhængig af eller sammenkædet med et eventuelt senere Lovforslag om en saadan Dækning, saa at Statslaanslovens Ikrafttræden blev betinget deraf. Men hvad vi har ønsket, har været et Tilsagn fra Regeringen om, at den vil foretage de fornødne Skridt med Hensyn til Tilvejebringelse af Dækningen allerede i indeværende Samling, og da naturligvis saaledes at forstaa, at et Lovforslag maa være forelagt i betimelig Tid inden Rigsdagssamlingens Afslutning,